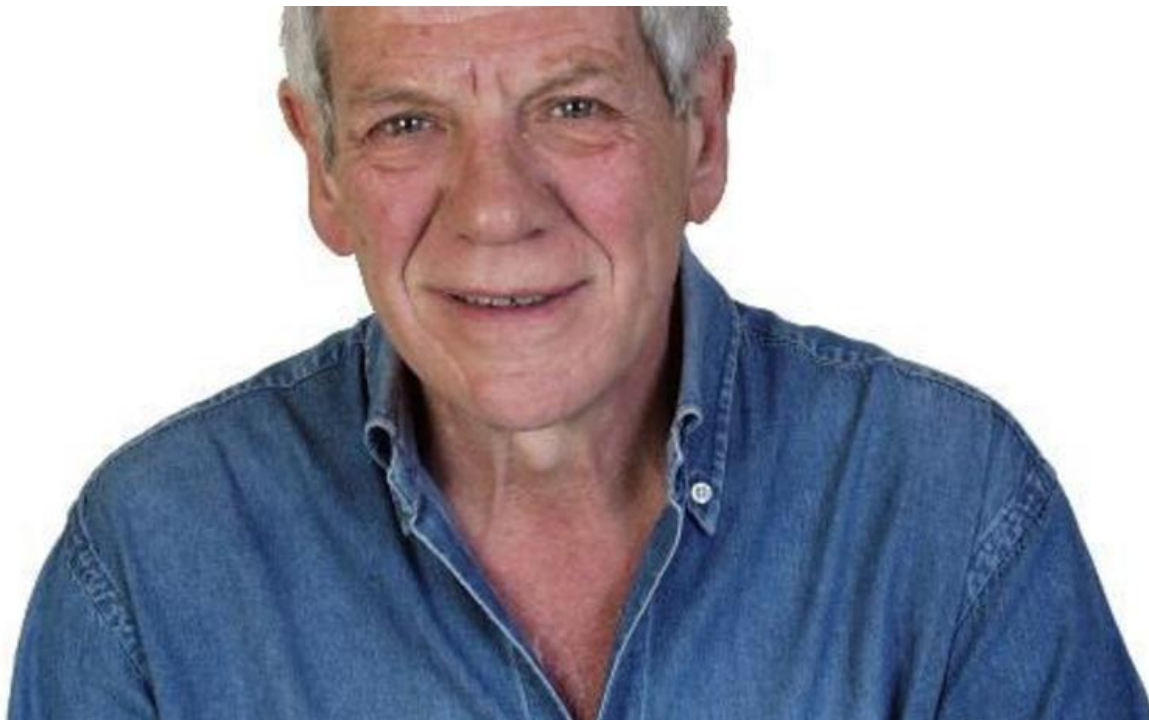

«Στόμα άφρονος, συντριβή αυτώ...»

του Μάκη Μπαλαούρα

Μέρες γιορτινές που περνάμε, λίγο ή πολύ έρχονται ακούσματα ή γραφτά που με λίγες λέξεις συμπυκνώνουν βαθειά νοήματα ή καλύπτουν με απόλυτη επιτυχία την επικαιρότητα. Ο τίτλος είναι δανεισμένος από την Παλαιά Διαθήκη, τις παροιμίες του Σολομώντα, όπως είναι γνωστές και σημαίνει ότι «το στόμα του άφρονος είναι η καταστροφή του».

Η θρησκευτική αυτή ρήση ταιριάζει απόλυτα στον πρωθυπουργό Αντώνη Σαμαρά, ο οποίος ξεκίνησε μια άνευ προηγουμένου εκστρατεία τρομοκράτησης των πολιτών για να αποστερήσει τη δυνατότητα του ΣΥΡΙΖΑ να σχηματίσει αυτοδύναμη κυβέρνηση στις αρχές Φεβρουαρίου. Η κυβερνητική επίθεση με προεξάρχοντα τον πρωθυπουργό δείχνει τον φόβο του, ωσάν «την αγωνία του τερματοφύλακα πριν το πέναλτι». Μόνο στην εμφυλιοπολεμική και την αμέσως μετέπειτα περίοδο, είχε η χώρα ζήσει παρόμοια προσπάθεια τρομοκράτησης.

Τότε έλεγαν «οι κομμουνιστές θα σας πάρουν τα σπίτια, τα χωράφια, το βιός σας, τα ζωντανά σας», πράγματα που δυστυχώς επισυνέβησαν, όχι από τους κόκκινους, αλλά από τους γαλαζοπράσινους επιβήτορες της πολιτικής ζωής. Ακόμα, ότι θα καταργήσουν την οικογένεια, που τη διέλυσαν αυτοί ή την παρθενία, όπως έλεγαν σκωπτικά οι ταγματασφαλίτες ότι οι αριστεροί έχουν στόχο «λαοκρατία και όχι παρθενία»!

Ο ταγματασφαλίτης, ο ασφαλίτης ή ο υπουργός Δημόσιας Τάξης καθώς και οι άλλοι υπηρετούντες αυτά τα ευαγή επαγγέλματα, ήταν επιφορτισμένοι για την άσκηση του φόβου στους πολίτες. Οι πρωθυπουργοί όμως ήταν πιο προσεκτικοί. Κρατούσαν κάποια προσχήματα, ενδεχομένως λόγω των διπλωματικών σχέσεων με συναδέλφους τους άλλων κρατών, δίνοντας, προφανώς, το πράσινο φως για αυτές τις αθλιότητες. Ο Α. Σαμαράς είναι ο πρώτος πρωθυπουργός όμως που, με σχέδιο, δεν ορρωδεί, , εναντίον της απρόσκοπτης δημοκρατικής πορείας της χώρας, όχι απλώς τρομοκρατώντας αλλά επιδιώκοντας να δημιουργήσει συνθήκες οικονομικής καταστροφής και πολιτικού χάους.

Ούτε στην Λατινική Αμερική

Προσπαθώντας να βρω παρόμοιες καταστάσεις με άλλα κράτη, απέτυχα, γιατί ούτε καν στην βασανισμένη και βιασμένη Λατινική Αμερική δεν υπάρχουν. Η Ουρουγουάη, κατακτημένη από την Ισπανία, απέκτησε την ανεξαρτησία της με επιτυχημένη επανάσταση, αλλά κατακτήθηκε μετά από την Πορτογαλία, αποκτώντας τελικά την ανεξαρτησία της την ίδια χρονιά με την Ελλάδα! Το δεξιό Κολοράδο και το κεντρώο Μπλάνκο εναλλάσσονταν στην κυβέρνηση, εκτός από το διάλλειμα του στρατιωτικού καθεστώτος, μεταξύ 1973 και 1984, και έκτοτε μέχρι το 2005 τα δύο κόμματα

συνέχισαν να κυβερνούν εναλλασσόμενα.

Το 2005 πρωθυπουργός εκλέχθηκε ο αριστερός Ταμπαρέ Βάσκες βάζοντας τέρμα στην εναλλαγή των δύο κομμάτων, ενώ αμέσως μετά, το 2009, τον διαδέχθηκε ο αντάρτης (και πρώην φυλακισμένος), των Τουπαμάρος Χοσέ Μουχίκα, ένα απλός, απέριτος πρόεδρος χωρίς γραβάτα και πρωτόκολλο. Παρά το γεγονός ότι τα δύο κόμματα είχαν το κυβερνητικό μονοπώλιο, παρέδωσαν, χωρίς τρομοκρατία και εξάπολυση φόβου για λιμούς, σεισμούς, καταποντισμούς, την εξουσία, όχι στον οποιοδήποτε, αλλά σε έναν αριστερό, τον Βάσκες, αλλά και αργότερα στον αντάρτη Μουχίκα.

Μόνος του, ιστορικά, ο Σαμαράς μαζί με τον Άδωνι, τη Βούλτεψη και τα άλλα καλόπαιδα του σιναφιού τους. Ακόμα και οι μέχρι πρότινος ευρωπαίοι συνοδοιπόροι τους εγκαταλείπουν, είτε βλέποντας το μάταιο της αποτροπής της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, είτε επειδή αντιλήφθηκαν ότι αυτή η κυβέρνηση είναι ετοιμόρροπη, είτε, ακόμα, επειδή πιέστηκαν από την κοινή γνώμη της χώρας τους. Χαρακτηριστική είναι η επίθεση που εξαπέλυσε προχθές, το γερμανικό «Spiegel» εναντίον της πολιτικής λιτότητας της Μέρκελ που εφαρμόζεται στην Ελλάδα, κατηγορώντας την ότι δεν έχει όραμα και δημοκρατική ενόραση, οδηγώντας την Ευρώπη στην καταστροφή, ενώ παράλληλα πλέκει το εγκώμιο του Τσίπρα και της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης και για το χρέος, δηλώνοντας ότι η νίκη του ΣΥΡΙΖΑ θα στείλει μήνυμα ελπίδας στην Ευρώπη!

Μόλις δει δημοσκοπήσεις χτυπιέται απελπισμένος

Έχει, όμως, κάπου δίκιο ο Σαμαράς. Τι άλλο να προβάλλει εκτός από τον φόβο; Την πολιτική που εφάρμοσε, ενώ άλλα έλεγε πριν μπει στο μνημονιακό μπλοκ; Τα «επιτεύγματα» αυτής της πολιτικής που οδήγησαν έναν αξιοπρεπή λαό στην ανέχεια και στο βαθύτατο τραυματισμό της ύπαρξής του; Ή να μιλήσει για την ακόμα πιο εξοντωτική πολιτική που θα εφαρμόσει, σύμφωνα με τις κυβερνητικές δεσμεύσεις, όπως καταγράφηκαν στο e-mail Χαρδούβελι, για κατάργηση του ΕΚΑΣ, για νέους φόρους και περαιτέρω ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου; Σ' αυτόν ταιριάζει μια παραλλαγή του τραγουδιού του Τσιτσάνη «Ξυπνώ αλαφιασμένος και μόλις δω δημοσκοπήσεις χτυπιέμαι απελπισμένος».

Και επειδή δεν είναι μόνο η προτεραιότητα για την ανθρωπιστική κρίση, αμέσως θα εφαρμοστεί και άλλη, όπως γράφει ο Σολωμόντας: «Ετοιμάζονται ακόλαστοις μάστιγες, καὶ τιμωρίαι ὁμοίως ἄφροσιν», δηλαδή «ετοιμάζονται βαριές ποινές δια τους διεφθαρμένους και ανήθικους, καθώς επίσης επιφυλάσσονται τιμωρίες και για τους άφρονες, που παρεκτρέπονται»!

Καλή Χρονιά με όλη και για όλη τη κοινωνία.